

Biuletyn Informacji Publicznej

Instytutu Pamięci Narodowej
Komisja Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu

Dane osoby z katalogu kierowniczych stanowisk partyjnych i państwowych PRL

Imiona: Jerzy

Nazwisko: Modrzewski

Miejsce urodzenia: Warszawa

Data urodzenia: 25-06-1924

Imię ojca: Franciszek

Imię matki: Maria

Dodatkowe informacje: Generał dywizji Wojska Polskiego, prof. dr hab. inż. Podczas okupacji należał do Szarych Szeregów, ZWZ i AK. Uczył się na tajnych kompletach, uzyskał maturę i dyplom technika mechanika samochodowego. Od 1940 do 1941 praktykant w Firmie Mierniczej „Geotech” w Warszawie. W czasie 1941 – 1942 mechanik i monter w warsztatach samochodowych w Warszawie. W latach 1942 – 1944 ślusarz i tokarz w Fabryce Aparatów Optycznych i Precyzyjnych H. Kolberg i S-ka w Warszawie. W połowie sierpnia 1944 wziął udział w Powstaniu Warszawskim. W 1944 kontroler w Komitecie Obywatelskim w Warszawie. W październiku 1944 wstąpił do LWP. W 1945 był elewem Oficerskiej Szkoły Artylerii w Chełmie i Olsztynie, po której ukończeniu został podporucznikiem i dowódcą plutonu. W 1947 skierowano go na studia – Wydział Samochodowy Szkoły Inżynierskiej im. Hipolita Wawelberga i Stanisława Rotwanda, gdzie w 1950 uzyskał stopień inżyniera mechanika (oficer w kompanii akademickiej). W latach 1948 – 1950 w ZMP. W okresie 1950 – 1951 Oddział VIII Sztabu Generalnego WP delegował go do Instytutu Motoryzacyjnego. Od 15.11.1951 w PZPR. Od 1951 do 1956 zastępca komendanta Poligonu Doświadczalno-Badawczego Sprzętu Pancernego i Motoryzacyjnego Departamentu Służby Samochodowej. W latach 1956 – 1966 komendant Centrum Badań Techniki Pancernej i Samochodowej WP. W 1958 uzyskał tytuł wojskowego magistra inżyniera mechanika w zakresie eksploatacji i naprawy czołgów w WAT im. Jarosława Dąbrowskiego. W 1966 został komendantem Wojskowego Instytutu Techniki Pancernej i Samochodowej, w tym samym roku mianowany był do stopnia gen. bryg. Od 1966 do 1968 szef Służby Czołgowo-Samochodowej MON. W 1967 obronił doktorat w Instytucie Podstawowych Problemów Technicznych PAN. Od 1968 do 1974 zastępca do spraw technicznych Głównego Inspektora Planowania i Techniki w Sztabie Generalnym WP. Docentem był od 1970. W 1974 habilitował się w Politechnice Poznańskiej. W latach 1974 – 1978 szef Badań i Rozwoju Techniki Wojskowej Głównego Inspektoratu Techniki WP. W 1975 otrzymał awans na stopień gen. dyw. Od 1977 członek Prezydium Zarządu Głównego NOT. W marcu 1978 został urlopowany z Wojska i powołany na stanowisko wiceministra do spraw produkcji obronnej w Ministerstwie Przemysłu Maszynowego. Źródła: AAN, KC PZPR, Centralna Kartoteka [CK], sygnatura: CK XX/12836 (dawna: CK/VIII-928);

Stanowisko	Komórka organizacyjna	Instytucja	Miejscowość	Partia polityczna	Data rozpoczęcia	Data zakończenia	Źródło informacji
Podsekretarz Stanu		Ministerstwo Przemysłu Maszynowego	Warszawa		07-04-1978	10-08-1981	AAN, KC PZPR, CK XX/12836;
Podsekretarz Stanu		Ministerstwo Hutnictwa i Przemysłu Maszynowego	Warszawa		10-08-1981	24-10-1987	AAN, KC PZPR, CK XX/12836;
Podsekretarz Stanu		Ministerstwo Przemysłu	Warszawa		16-11-1987		AAN, KC PZPR, CK XX/12836;